

AZ ÁLLATOK ELNEVEZÉSE

Aludt miután szavakból nevet adott
az agyagból formált
ember testrészeinek, láb, kéz,
álmainak elfelejtett utazása után
kezdetének elfelejtett agyagja után
meztelenség, és valami hatalmasabbtól való félelem után
ezeknek adott nevet: farkas, medve, más
mintha nem létezett volna szavai előtt
mintha nem lett volna nyelvük
hatalmuk, hogy még az ő létezése előtt
életre énekeljék maguk.

Ezeket portyázni küldte a vadonba
ahova ő belépni nem tudott,
úszni zabolátlan vízben.
Éjjel, hallotta hangjukat
csapásukat, lélegzésüket
az erdő tüzes peremén
ahol minden eleven tudja saját nevét
ember nem beszél
és el sem veheti nyelvük.

Gyermekei disznóknak nevez minket.
Disznó vagyok,
disznók gyermeke,
vadhétként ezen a földön
elhagyásuk földjén
oly vizet iszom, mely éget
a törvény és a rend
e kegyetlen földjének peremén.
Pucér vagyok, öreg vagyok
a beszéd képessége előtt
Ádám elfelejtett álma előtt
a neveknek nincs peremük
nincs kezdetük, nincs végük.
Valahonnan nem tudom el,-kimondani,
lopott hatalmam
fogja kezüket
és keresztülénekel.

**(sz.1947-) csikaszaui költő, író, mesélő, drámaíró, környezetvédő, 19 kötet szerzője*

KI FOG BESZÉLNI

12 Ha minden állat lejött a dombokról
ha minden hal eljött a vizekből
és a madarak az égből,
megismernénk életünket,
kicsiny,

valahol a hegy és a
hangya között.
Látnánk mit hagyunk el
és visszatérnénk
a föld hajlata körül.

Csak ezeket a folyókat ismerem,
a levegő és a szél
belevésnek a fákba
láthatatlan kezeikkel,
amíg a fák hajlott hátú öregemberek nem lesznek,
utána csupán az üres tér,
és egy elmúló vágy.

Így szól a szájalom,
és az állatok,
ki beszél az érdekükben?
Ki készít szavaikkal
levegő házakat?

És az ember szája,
nyelve,
ami a fűhöz és a fényhez tartozik
és a négy lábú teremtmények.
A holnapról beszél.
Az apró állatok nevében.
Helyet ad a sasoknak.
Szavakat a halaknak.
A teremtés arany fényét

Fény.
Világosság
A föld visszatér.

13

Nem akarom megtörni a varázst.
Nem akarom, hogy elhulljanak a szavak
Nem akarom megtörni a varázst.

A HOMOKDOMBOK

A darvak nyelve,
ahogy régen mondták,
a szél. A szél a módszerük,
az áramlatuk, életük lefordított
története az égen
Év milliók óta
erre fújja őket
ősi vágyuk,
szárnyuk szélesre tárt érkezés,
hosszú nyakuk, lábuk széttárva
a föld zátonyán
ahova a víz
fényével érkeznek,
történetek, a váltakozások
végeérhetetlen nyelvei
az égből ereszkedtek alá
és maradtak
Ez itt a darvak világa
folyóparttól folyópartig
amíg a szem ellát
az ősi történet megújult